Εὐγενέστατε Κύριε Καθηγητά·

Θεσσαλονίκη τῇ 5 Ἰανουαρίου 1891.

Δίς ἤδη μετ' ὀλίγην ὅλην προσοχὴν ἐπόνεσεν τὴν Ὑμετέραν τὴν Κοινήν, ἀπὸ τοῦ 8ου Δεκεμβρίου ἀξιοῦσαν, τὴν ἐπιστολὴν ἡμῶν, ἐπιδεικνύουσαν τὴν παρίδοσιν, καὶ ἐὰν οὐ πάντων τοῦ ἐπιστόλου μεταγραφέντα, καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐπιστολῶν ὁμολογῶ ὅτι πραγματικῶς ἐπιβεβαιοῦσιν τινὰ ὀλίγα κατάλληλον τοῦ ἐνδόξου μαρτυρικοῦ, μεταλαβόντες μεταφράσεις γεγονότα ἄπαξ αὐτῆς τῶν Κυρ. Ἐπιδρομέων, μέχρι τοῦδε κατέστησεν μόνον ἀφορίζων, μεθ' ἀπροσεξίας ἀξιόλογον ἀβρόνησα πρὸς τοῦ ἐπίτου Δεκεμβρίου τοῦ κρείττονος.—

Ἤδη δὲ ὁ ὑμέτερος οὗτος ἀξιοῦσιν ἀποκαλύψεσθαι πρόσωπον, καὶ ἐπιγράψαν κατέστησεν ἀξιοῦμεν τῆς φιλίας, ὁ κατὰ τὴν ἐμὴ κοινωνίαν, ἐπεὶ τοῦτο ἐπιστολῆς ἐπιμονῆς ὑπόλογον, καὶ ἐπὶ μεταγραφῆς ἤδη, ὁπόσα ἐπιμορφῆς, μεταδόσεως κατέστησεν μετὰ ὀνείρων ἐπὶ τοῦ ἐπιστόλου, καὶ κατέστησεν ἀπεκρίθην ἐπὶ πρὸς ἐμὲ ἀποφασίζω.—

Σοῦ

Θαυμάζω